

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C. N. S. C.

Str. Stavropoleos nr.6 ... .. România, CP 030084, CIF 20329980

Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642; +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ... ..

Data: ...

Prin contestația înregistrată la CNSC sub nr. ... formulată de ... cu sediul în ... .. înregistrată la ONRC cu nr. ... având CUI ... prin ... cu sediul în ... .. adresă la care solicită comunicarea actelor de procedură, împotriva clarificării nr. 33017/04.11.2013 emisă de către ... în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în ... .. în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică de furnizare, prin „licitație deschisă” cu fază finală de licitație electronică, având ca obiect: „Retehnologizarea stației electrice 400/220/110/20 kV ...”, coduri CPV 31682540-7, 45232220-0, 45232221-7, 71356200-0 și 71630000-3, s-a solicitat anularea acesteia și menținerea formei inițiale a documentației de atribuire, precum și suspendarea procedurii de achiziție publică în cauză.

În baza prevederilor legale aplicabile,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

În temeiul prevederilor art. 278 alin. (2), alin.(4) și alin.(6) din OUG nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul admite contestația formulată de ... în contradictoriu cu ...

Dispune eliminarea clarificării nr. 33017/04.11.2013 publicată de autoritatea contractantă în SEAP în data de 04.11.2013.

Menține clauza contractuală nr.10.2(1) așa cum a fost stabilită în modelul de contract publicat în SEAP în data de 29.08.2013, atașat anunțului de participare nr. ... și documentației de atribuire aferente acestuia.

Dispune continuarea procedurii de atribuire prin publicarea acestei modificări în SEAP și stabilirea unei noi date de depunere a ofertelor (minim 10 zile de la data publicării modificării în SEAP).

Prezenta decizie este obligatorie pentru autoritatea contractantă, în conformitate cu dispozițiile art. 280 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei s-au avut în vedere următoarele:

... a formulat contestație împotriva clarificării nr. 33017/04.11.2013 emisă de către ... în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire a contractului de achiziție publică de furnizare, prin „licitație deschisă” cu fază finală de licitație electronică, având ca obiect: „Retehnologizarea stației electrice 400/220/110/20 kV ...”, coduri CPV 31682540-7, 45232220-0, 45232221-7, 71356200-0 și 71630000-3, solicitând:

- anularea acesteia și menținerea formei inițiale a documentației de atribuire

- suspendarea procedurii de achiziție publică în cauză.

Potrivit susținerilor contestatorului, relevante pentru situația dedusă judecății, sunt dispozițiile proiectului de Contract ce urmează a fi atribuit, semnat și executat de către operatorul economic desemnat câștigător, respectiv dispozițiile referitoare la Subfurnizori/ Subcontractanți/ producători conținute în clauza 10 a proiectului de Contract, care au fost modificate prin Clarificarea contestată în sensul că s-au impus: (a) indicarea prețurilor subcontractării și (b) limitarea prețului efectiv plătit de către autoritatea contractantă („decontat”) la nivelul prețurilor de achiziție din contractele încheiate între societate și subcontractanții proprii.

Apreciind o astfel de reglementare ca fiind nelegală, contestatorul face următoarele precizări:

Modificarea propusă de către autoritatea contractantă conduce la următoarea concluzie: deși oferta depusă menționează anumite prețuri unitare ale produselor achiziționate, plata efectivă a acestora s-ar face la o valoare inferioară ofertei financiare desemnate câștigătoare, respectiv la valoarea la care furnizorul achiziționează aceste produse de la subcontractanți.

În aceste condiții, contestatorul consideră că se ridică următoarea întrebare: poate autoritatea contractantă ignora oferta financiară declarată câștigătoare pe parcursul executării Contractului, optând să plătească o valoare diferită, respectiv valoarea rezultată în urma decontării pentru partea subcontractată a prețului din contractele de

subcontractare? Susținând că ar fi legal numai un răspuns negativ la această întrebare, contestatorul menționează că confirmare ipotetică a acestei posibilități ar lipsi de relevanță forța obligatorie a contractului, caracterul ferm al ofertei acceptate de către autoritatea contractantă și care, conform legii, e parte din contractul de achiziție, criteriile de evaluare și atribuire (care devin pur teoretice în măsura în care executarea Contractului s-ar face în funcție de alte valori), tratamentul egal, nediscriminarea și transparența, principiile generale aplicabile în materia achizițiilor publice. Mai mult, în opinia sa, o astfel de abordare afectează și circuitele comerciale normale, secretul comercial și relațiile dintre diverse entități juridice care, în funcție de context, pot opta pentru transmiterea unor oferte financiare diferite unor diverși contractanți (libertate care decurge din principiile unei concurențe normale pe piețele relevante și care va fi dezvoltată într-una din secțiunile subsecvente).

În concret, contestatorul arată că ofertele subcontractanților astfel transmise și făcute publice le pot afecta activitatea, propriile decizii de oportunitate comercială în construirea propriilor oferte și vor fi, în final, luate în considerare în atribuirea contractului, deși nu ei sunt cei care depun oferta în vederea atribuirii Contractului. Mai mult, precizează că dreptul operatorului economic ofertant de a obține un profit (deziderat și premisă firească ale oricărui comerciant) sunt, la rândul lor, eliminate, autoritatea contractantă „optând” pentru plata prețului de achiziție. Într-o astfel de situație, contestatorul ridică un nou semn de întrebare referitor la utilitatea, într-o astfel de situație, a achiziționării unor produse/servicii de la terți subcontractanți și care ar mai putea fi „prețul” riscurilor asumate de către ofertantul care alege să execute contractul cu ajutorul subcontractanților.

Potrivit susținerilor contestatorului, prin clarificarea contestată se limitează dreptul operatorului economic ofertant de a-și structura în mod independent oferta financiară și într-un mod care să-i asigure cel puțin acoperirea cheltuielilor indirecte pe care acesta le suportă, dată fiind răspunderea pe care o are, potrivit legii, cu privire la partea subcontractată a contractului de achiziție, care, în final, rezultă într-o activitate de continuă monitorizare și supervizare a activităților performate de subcontractori. Astfel, apreciază că se limitează, de către autoritatea contractantă, în mod artificial, libertatea de a contracta și se denaturează concurența. Mai menționează că, în condiții de liberă concurență, oricum ofertanții se auto limitează în includerea de costuri indirecte sau a unei marje de profit mari care i-ar conduce la pierderea licitației, aceste mecanisme fiind, prin urmare, prezente în mod normal în piață și fără intervenția autorităților contractante și reprezintă principii economice asupra cărora nu se poate interveni decât dacă legea ar reglementa, în acest mod, mecanismul de ofertare, ceea ce nu este cazul.

Data fiind natura problemei dezbătute, contestatorul apreciază necesară clarificarea preliminară a forței obligatorii a Contractului care, deși de cele mai multe ori este discutată din perspectiva ofertantului, în prezent se impune a fi analizată și (mai ales) din perspectiva obligațiilor generate în sarcina autorității contractante, fundamentul argumentației sale fiind reprezentat de acest principiu general - forța obligatorie a Contractului, care, în situația contractelor de achiziție publică, nu ar trebui în niciun caz nesocotită.

Astfel, în opinia sa, relevante în argumentație sunt următoarele principii:

A. Contractul de achiziție publică este un contract comercial a cărui forță obligatorie între părți nu poate fi ignorată de către autoritatea contractantă.

Referitor la acest aspect, contestatorul subliniază faptul că legiuitorul a definit expres natura juridică a contractului de achiziție publică ca fiind cea a unui contract comercial (art. 3 lit. f) din OUG nr. 34/2006), încheierea sa valabilă fiind subordonată „*întâlnirii, pe deplin concordante sub toate aspectele, a unei oferte de a contracta cu acceptarea acelei oferte*”.

Odată încheiat, contractul de achiziție publică urmează a produce efectele specifice contractelor, respectiv obligația fiecăreia dintre părți de a executa întocmai conținutul acestuia, or, prețul ofertat (devenit prețul Contractului) este unul dintre elementele definitorii ale oricărui Contract, element decisiv de altfel și din perspectiva criteriilor de atribuire, astfel că intenția autorității contractante de a ignora tocmai acest element constitutiv decisiv pe parcursul executării trebuie, potrivit susținerilor contestatorului, cenzurată de către Consiliu.

De asemenea, contestatorul arată că, deși, atât din rațiuni de prudență față de cheltuirea fondurilor publice, cât și din necesitatea asigurării unei transparențe depline pe piața comunitară a oricărei proceduri de achiziție publică, legiuitorul a formalizat aproape fiecare etapă a realizării acordului de voințe dintre părțile unui contract de achiziție publică, întreaga procedură prescrisă de OUG nr. 34/2006 a fi urmată până la semnarea contractului de achiziție respectă, cu fidelitate, etapele indicate de teoria generală a obligațiilor pentru formarea valabilă a unui act juridic bilateral.

Astfel, la momentul la care o autoritate contractantă se decide că are nevoie de un partener comercial care să îi asigure executarea unor lucrări, furnizarea unor produse ori prestarea unor servicii, a căror valoare estimată se situează deasupra unui anume prag, ea este ținută de prevederile art. 54 - 55 al OUG nr. 34/2006 să transmită spre publicare în SEAP un anunț de participare, actul reprezentând o aplicație în dreptul achizițiilor publice a invitației de a oferta din domeniul dreptului obligațiilor, instituție juridică prin care o persoană care își dorește identificarea unui partener contractual lansează unor

persoane nedeterminate o propunere de a i se înainta oferte referitoare la transferul unui anumit bun ori prestarea unei anumite antreprize. Unica particularitate a anunțului de participare definit de OUG nr. 34/2006 este una formală, anume cerințele stricte de publicitate: tocmai pentru a proteja o prezumție de deplină publicitate a achiziției în spațiul comunitar, asigurând libera circulație a serviciilor, invitația de a oferta trebuie publicată într-un spațiu informatic special destinat, jurnalul electronic SEAP.

Contestatorul arată că, în același mod, documentația de atribuire ce trebuie transmisă de autoritatea contractantă este echivalentul listei de cerințe stabilită de autorul invitației de a oferta pentru potențialii parteneri, iar, întrucât, în cazul achizițiilor publice, capitalul este reprezentat de fonduri publice, această listă de cerințe trebuie să fie (i) licită, (ii) transparentă și (iii) nediscriminatorie, motiv pentru care legiuitorul a impus anumite reguli imperative de redactare a ei.

În aceste condiții, apare cu atât mai clar că oferta depusă de un participant în cadrul procedurii de atribuire îndeplinește aceleași cerințe juridice impuse unei oferte în dreptul comun: ea trebuie să fie (i) fermă și neechivocă, (ii) precisă și completă și, desigur, (iii) să fie în deplină conformitate cu cerințele atașate invitației de a oferta. Cu alte cuvinte, oferta trebuie să fie formulată într-o asemenea manieră încât simpla ei acceptare de către autoritatea contractantă să ducă la semnarea contractului de achiziție publică. Or, oferta depusă conține prețurile ofertate de către participantul la procedura de atribuire, iar nu prețurile subcontractanților săi care, deși nominalizați, nu sunt ei înșiși ofertanți și nici nu pot deveni pe parcurs. Răspunderea ofertantului față de autoritatea contractantă include și activitățile prestate de către subcontractanți, însă numai din perspectiva executării efective a obiectului contractului, iar nu din perspectiva prețurilor propuse pentru subcontractare, în privința acestora din urmă, răspunderea ofertantului neputând acoperi și eventualele modificări pe care subcontractanți, liberi de orice responsabilitate față de autoritatea contractantă, le-ar putea aplica.

În continuare, contestatorul susține că, în aceste condiții, anunțul autorității contractante privind rezultatul procedurii de atribuire nu reprezintă nimic altceva decât acceptarea unei oferte. Din multitudinea de propuneri primite după momentul lansării invitației de ofertă, autoritatea contractantă a acceptat una - acordul de voințe necesar pentru încheierea contractului este acum realizat. O astfel de conduită obligă nu numai ofertantul, ci și autoritatea contractantă la ceea ce s-a ofertat; or, din perspectiva temei dezbătute în speță, ofertantul nu transmite oferta subcontractanților, ci propria ofertă, cu propriile prețuri. A admite contrariul ar însemna să se accepte că, într-o astfel de ipoteză, autoritatea contractantă admite, în realitate, prețurile din contractele de subcontractare, iar nu pe cele din oferta efectiv depusă

(ceea ce contravine criteriilor de atribuire publicate în vederea derulării procedurii).

Potrivit contestatorului, această formalitate, a semnării contractului, reprezintă o simplă consecință a acordului de voință survenit la momentul acceptării, prin comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, aspect demonstrat și de posibilitatea ofertantului câștigător de a obține în instanță obligarea autorității contractante la semnarea contractului, în cazul în care aceasta din urmă ar deveni reticentă față de o asemenea formalitate, după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire.

În consecință, încheierea valabilă a unui contract de achiziție publică sub imperiul OUG nr. 34/2006 este subordonată aceleiași condiții cerute pentru formarea valabilă a oricărui contract comercial - întâlnirea unei oferte producătoare de efecte juridice cu o acceptare producătoare de efecte juridice ceea ce, din perspectiva obligațiilor autorității contractante, demonstrează imposibilitatea de a fi exonerată de plata prețului menționat în oferta desemnată câștigătoare.

Mai mult, contestatorul arată că, din punct de vedere al dreptului achizițiilor publice, oferta unui operator economic în cadrul unei proceduri dă naștere atât unui drept subiectiv, acela de a fi desemnat ofertant câștigător, dacă operatorul este clasat pe primul loc urmare a aplicării criteriului de evaluare, cât și unei obligații corelative a autorității contractante, aceea de a plăti prețul ofertei desemnate câștigătoare, această concluzie reprezentând aplicarea efectivă a principiului general al forței obligatorii a oricărui contract față de care contractul de achiziție publică nu ar trebui să facă excepție.

Nu în ultimul rând, contestatorul precizează că, potrivit reglementarilor din domeniul achizițiilor publice, nu este posibil a se limita, prin documentația de atribuire, libertatea dreptului de a structura oferta financiară în mod independent și, ca urmare, prin obligarea operatorului economic la ofertarea, pentru partea subcontractată, a unei sume care să nu fie mai mare decât cea pe care el însuși o are de plătit către subcontractor, autoritatea contractantă limitează dreptul ofertantului de a include în oferta în mod independent costuri indirecte pe care acesta le suporta cu subcontractorii. În aceste condiții, contestatorul arată că se ajunge la o distorsionare a concurenței pe piață, dat fiind că oferta astfel emisă ar fi, pentru partea subcontractată, sub costurile ofertantului.

B. Criteriile de atribuire a Contractului nu pot fi modificate pe parcursul procedurii de atribuire, luarea în considerare a prețurilor de subcontractare producând un astfel de efect.

Luând în considerare cele expuse anterior cu privire la impactul pe care Clarificarea contestată îl poate produce asupra Procedurii de atribuire, respectiv modificarea criteriilor de atribuire, contestatorul arată că, în concret, prin obligarea ofertanților la indicarea prețurilor de

subcontractare pentru care, ulterior, plata efectivă a Contractului de achiziție publică să se facă la acest nivel (diferit față de prețul efectiv ofertat) se ajunge la modificarea criteriilor de atribuire, conduită sancționată expres de art. 199 din OUG nr. 34/2006 cu anularea procedurii.

În opinia sa, interesul autorității contractante față de ofertele de subcontractare contravine, așadar, nu numai unei ordini juridice firești și unor principii generale aplicabile contractelor (forța obligatorie - dezvoltată în secțiunea anterioară), ci chiar normelor concrete ale OUG nr. 34/2006, motiv pentru care se impune a fi cenzurată de către CNSC.

Mai susține că autoritatea contractantă, care atribuie un contract în considerarea unor elemente diferite față de cele enunțate deja ca fiind criterii, fie transformă subcontractanții în veritabili ofertanți (prețurile lor urmând a fi decisive în procesul de atribuire), fie încalcă norme imperative referitoare la modalitatea efectivă de evaluare și atribuire, adăugând criterii pe care ofertanții nu le-au avut în vedere în momentul primii documentației, astfel că, dat fiind faptul că intenția de a nesocoti prețul efectiv ofertat, după momentul atribuirii Contractului, este manifestă, consecințele anterior expuse sunt cu atât mai evidente și grave.

C. Aplicarea Clauzei 10 în varianta modificată ar conduce la modificarea prețului Contractului. Premisa propusă de către autoritatea contractantă nu se încadrează însă în categoriile expres și limitativ reglementate în această privință.

Contestatorul precizează că legislația națională în domeniul achizițiilor publice nu conține reglementari exprese cu privire la modificarea contractelor de achiziție publică, fiind însă demne de menționat practica și normele referitoare la schimbarea subcontractanților și la majorarea valorii contractului.

De asemenea, contestatorul subliniază faptul că nicio modificare constând în diminuarea prețului contractului nu este reglementată, respectiv permisă de normele legale aplicabile.

Mai arată că, în esență, prețul poate fi majorat numai când, datorita unor circumstanțe imprevizibile, achiziționarea unor lucrări sau servicii suplimentare sau adiționale devine necesară pentru îndeplinirea contractului și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) atribuirea să fie făcută contractantului inițial; (b) lucrările/serviciile suplimentare să fie legate de contractul inițial sau să fie necesare pentru îndeplinirea acestuia; (c) valoarea maximă cumulată a lucrărilor/serviciilor suplimentare să nu depășească 20%, respectiv 50% (în funcție de tipul de contract).

În ceea ce privește subcontractanții, contestatorul precizează că înlocuirea acestora, după încheierea contractului, este, în general,

admisă de ANRMAP, dacă autoritatea contractantă este de acord și dacă nu se modifică oferta tehnică și financiară inițială.

Prin urmare, contestatorul subliniază faptul că modificarea Contractului este permisă numai atunci când anumite condiții exprese sunt îndeplinite și numai în sensul majorării acestuia; în ceea ce privește subcontractorii, menținerea ofertei financiare inițiale este o premisă absolut necesară pentru acordul pe care autoritatea contractantă ar urma să îl exprime în privința înlocuirii lor. O astfel de reglementare impune concluzia firească că prețurile ofertate de către subcontractori (în cadrul ofertei depuse de către contractorul principal) vor influența această decizie și vor schimba condițiile legale în care autoritatea contractantă poate, în general, accepta anumite variații ale contractului inițial atribuit, încălcând egalitatea de tratament, nediscriminarea și transparența specifice achizițiilor publice.

D. Publicitatea aferentă depunerii unei oferte care conține prețurile subcontractorilor încalcă secretul comercial, fiind de natură a prejudicia atât subcontractorii, cât și relațiile acestora cu societatea.

Cu privire la acest aspect, contestatorul menționează că depunerea necenzurată a contractelor încheiate cu subcontractorii va conduce la dezavuarea secretelor comerciale și datelor tehnice specifice tehnologiei societății sale (preluate din ofertele tehnice și comerciale de la furnizori), sens în care evidențiază următoarele aspecte legate de situația de fapt care ar putea reprezenta implicațiile cunoașterii acestor informații de către competitori:

- ofertele comerciale ale sub-furnizorilor nu sunt proprietatea societății și conțin informații comerciale, unice și confidentiale, cum ar fi: prețurile echipamentelor, condiții de plată, termene de livrare. Aceste informații, ajunse în posesia concurenților, ar crea un avantaj acestora în fața furnizorilor săi, ceea ce ar încălca dreptul la libera concurență și, în final, ar prejudicia poziția furnizorilor săi, fiind de natură a atrage inclusiv răspunderea societății sale pentru prejudiciul astfel cauzat; cu alte cuvinte, furnizarea unor informații care i-au fost puse la dispoziție exclusiv este de natură a atrage responsabilitatea societății sale pentru prejudiciul produs furnizorilor;

- ofertele furnizorilor sunt fundamentate și fac referire la cerințele tehnice transmise de societatea sa prin cererile de ofertă prealabile. Aceste informații tehnice sunt specifice tehnologiei proprii, dedicate acestui proiect. Or, considerând în construirea ofertei financiare, tocmai astfel valori definesc unicitatea tehnologiei sale și avantajul în fața competiției; dacă s-ar face publice aceste informații, ar fi extrem de facilă identificarea acelor aspecte specifice tehnologiei proprii, aspecte tehnice protejate prin confidențialitate.

Pe de altă parte, contestatorul menționează că există reglementari legale care impun păstrarea secretului comercial și protejarea acestuia în situațiile în care aflarea lui este de natură a amenința buna

desfășurare a activității societății, sens în care indică, în scop exemplificativ, prevederile Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale ("Legea nr. 11/1991") precum și cele ale Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public ("Legea nr. 544/2001").

În acest sens, în cauză, contestatorul înțelege să invoce următoarele dispoziții legale a căror interpretare corelată justifică, în opinia sa, concluzia necesității respectării secretului comercial, respectiv:

- Legea nr. 11/1991 definește, la art. 1¹ lit. b), secretul comercial ca fiind *"informația care, în totalitate sau în conexarea exactă a elementelor acesteia, nu este în general cunoscută sau nu este ușor accesibilă persoanelor din mediul care se ocupa în mod obișnuit cu acest gen de informație și care dobândește o valoare comercială prin faptul că este secretă, iar detinatorul a luat măsuri rezonabile, ținând seama de circumstanțe, pentru a fi menținută în regim de secret; protecția secretului comercial operează atata timp cât condițiile enunțate anterior sunt îndeplinite."*

Prin urmare, în condițiile în care societatea sa negociază, la rândul său, cu furnizorii de la care achiziționează anumite bunuri/servicii, se poate susține faptul că divulgarea acestor prețuri, tehnologii, detalii tehnice, ar putea vătăma interesele și drepturile furnizorilor săi, precum și relația comercială dintre aceștia. Mai mult, negocierile purtate între societatea sa și proprii furnizori sunt chestiuni care țin de oportunitatea propriei afaceri, acestea neavând caracter public, divulgarea prețurilor negociate cu furnizorii proprii, chiar în cazul în care o astfel de solicitare provine din partea unei instituții publice, fiind în contradicție cu uzanțe comerciale, putând constitui fapte de concurență neloială.

- art. 12 din Legea nr. 544/2001 prevede ca sunt exceptate de la liberul acces al cetățenilor *"informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere concurenței neloiale, potrivit legii."* Potrivit contestatorului, acest lucru se poate interpreta în sensul că nicio autoritate publică nu ar putea fi obligată, în temeiul legii, să divulge cetățenilor informații privind activitățile economice, dacă prin aceasta ar fi vătămate drepturile și interesele sale. Astfel, prin analogie, se poate susține că dacă o autoritate publică poate refuza divulgarea unor informații referitoare la propria activitate comercială sau financiară, cu atât mai mult, societăți comerciale cu capital privat nu ar putea fi obligate să comunice date financiare inserate în contractele pe care le derulează cu diferiți parteneri contractuali. În ipoteza în care societatea sa ar divulga prețurile de achiziție ale produselor necesare prestării serviciilor specifice, aceasta ar putea fi pasibilă de o acțiune în răspundere civilă contractuală sau delictuală, după caz, dacă prin aceasta ar cauza prejudicii furnizorilor și ar încălca astfel principiul concurenței loiale.

Prin punctul de vedere comunicat prin adresa nr. 35694/21.11.2013, înregistrat la CNSC sub nr. 39974/22.11.2013, ... în calitate de autoritate contractantă, precizează că argumentele sale cu privire la introducerea în contract a paragrafului care face obiectul contestației sunt următoarele:

Autoritatea contractantă are obligația respectării art. 96 din HG nr. 925/2006 respectiv trebuie să verifice dacă contractele încheiate cu subcontractanții nominalizați în oferta sunt în concordanță cu oferta, astfel că, întrucât oferta cuprinde și valoarea financiară, este necesară și verificarea acestui aspect. De asemenea, autoritatea contractantă subliniază faptul că, așa cum s-a precizat și în erata nr. 45967/02.11.2013, contractele cu subcontractanții se vor prezenta înainte de semnarea contractului, de unde rezultă clar că numai ofertantul declarat câștigător va prezenta aceste contracte.

De asemenea, autoritatea contractantă susține că are nevoie de aceste informații pentru a putea urmări cu exactitate modul de executare a contractului de către operatorii economici implicați în acest proces, respectiv de către executanții reali ai lucrării, precizând totodată că trebuie să cunoască valoarea serviciilor/lucrărilor subcontractate pentru a evita angajarea de fonduri pentru astfel de operațiuni fără a fi cunoscută valoarea reală a acestora.

Autoritatea contractantă subliniază faptul că întreaga contestație se bazează pe premisa că valoarea contractului de subcontractare va fi mai mică decât valoarea din oferta financiară finală, în ciuda faptului că legislația în vigoare impune încheierea contractelor de subcontractare în concordanță cu oferta. Astfel, în opinia sa, contestatorul anticipează faptul că va subcontracta o parte din contract cu încălcarea prevederilor art. 96 din HG nr. 925/2006 cu completările și modificările ulterioare.

Referitor la susținerile contestatorului că în cauză se va modifica criteriul de atribuire, autoritatea contractantă precizează că nu poate fi vorba despre o astfel de modificare, întrucât după finalizarea procedurii de evaluare și desemnarea câștigătorului nu mai există alți pași procedurali care să necesite aplicarea vreunui criteriu de atribuire.

Totodată, contrar susținerilor contestatorului, autoritatea contractantă învederează faptul că nu a solicitat ofertele de subcontractare nici la momentul depunerii ofertelor și nici ulterior, ci doar contractul de subcontractare, potrivit art. 96 din HG nr. 925/2006.

Cât privește cele expuse de contestator la punctul C din contestație, autoritatea contractantă menționează că prin caracterul ferm al contractului se înțelege faptul că acesta nu poate fi indexat/ajustat pe baza eventualilor indici (cum ar fi inflația, indicele prețurilor de consum etc.). Mai mult, arată că acesta nu poate fi înțeles ca o obligație a autorității contractante de a plăti lucrări / servicii neexecutate și nici preturi mai mari decât cele contractate.

Referitor la păstrarea secretului comercial, autoritatea contractantă precizează că acesta este garantat de beneficiar prin semnarea contractului, care conține clauze specifice în acest sens.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 40803/28.11.2013, contestatorul formulează Note scrise în urma studierii dosarului cauzei, cu scopul de a invalida susținerile autorității contractante expuse în punctul de vedere, precum și interpretarea eronată oferită de aceasta unor texte legal pretins a fi aplicabile în cauză.

A. În opinia contestatorului, argumentele autorității contractante urmează a fi cenzurate de către CNSC întrucât, pe de o parte, (a) prezentarea prețurilor contractelor încheiate cu subcontractanții este de natură a încălca secretul comercial și a distorsiona concurența - secțiunea B de mai jos și, pe de altă parte (b) prezentarea contractelor cu subcontractanții doar înainte de semnarea contractelor (și nu pe parcursul procedurii) nu este de natură a rezolva problema limitării decontului de preț la prețul unitar din contractele de subcontractare, aceasta fiind, de altfel, o critică pe care a formulat-o împotriva Clarificării contestate - secțiunea C de mai jos.

B. Prin impunerea obligației de a depune contractele necenzurate în ceea ce privește prețul, încheiate cu subcontractanții, autoritatea contractantă încalcă secretul comercial.

Cu privire la acest aspect, contestatorul apreciază că depunerea necenzurată a contractelor încheiate cu subcontractanții va conduce la dezvăluirea unor secrete comerciale și a unor date tehnice specifice tehnologiei societății sale. Astfel, arată că există reglementări legale care impun păstrarea secretului comercial și protejarea acestuia în situațiile în care aflarea lui este de natură a amenința buna desfășurare a activității societății, sens în care face trimitere la dispozițiile Legii nr. 11/1991 și ale Legii nr. 544/2001.

Prin urmare, consideră că, în condițiile în care societatea sa poartă negocieri cu furnizorii de la care achiziționează anumite bunuri ori servicii, divulgarea prețurilor, tehnologiilor și a detaliilor tehnice pe baza cărora au fost oferite aceste prețuri ar vătăma interesele și drepturile furnizorilor și afectează relațiile comerciale cu aceștia. Mai mult, având în vedere dispozițiile art. 12 din Legea nr. 544/2001, apreciază că, prin analogie, se poate susține că societățile comerciale cu capital privat, cum este ....., cu atât mai mult nu vor putea fi obligate la divulgarea unor informații referitoare la propria activitate financiară sau comercială, ori a unor date financiare inserate în contractele aflate în derulare, în caz contrar putând fi trasă la răspundere dacă ar cauza prejudicii furnizorilor.

În continuare, contestatorul arată că argumentele autorității contractante în sensul că trebuie să cunoască valoarea serviciilor / lucrărilor subcontractate pentru a evita angajarea de fonduri sunt profund ilogice. Astfel, menționează că, pentru a angaja fonduri,

autoritatea contractantă se raportează la propunerea financiară care devine anexă la contract și nicidecum la prețurile ofertate de subcontractantii Societății, raporturile financiare dintre societatea sa și eventualii subcontractanți neinteresând și neinfluențând obținerea fondurilor de către autoritatea contractantă. Mai mult, subliniază faptul că singura entitate care răspunde în fața autorității contractante este ofertantul desemnat câștigător cu care se încheie contractul și nu subcontractanții care, dacă își îndeplinesc în mod defectuos obligațiile decurgând din contractele de subcontractare, nu răspund în fața autorității, ofertantul câștigător fiind întotdeauna ținut răspunzător.

De asemenea, precizează că informațiile referitoare la prețuri nu sunt necesare nici pentru ca autoritatea contractantă să poată "*urmări cu exactitate modul de executare a contractului de către operatorii economici implicați în acest proces, respectiv de către executanții reali ai lucrării*", deoarece autoritatea contractantă nu intră în raporturi juridice directe cu subcontractanții, ci numai cu ofertantul cu care semnează contractul; în situația în care, așa cum s-a arătat anterior, un subcontractant nu își îndeplinește obligațiile, în fața autorității contractante va răspunde ofertantul, care va avea posibilitatea de a se îndrepta ulterior împotriva subcontractantului său.

În concluzie, pe lângă faptul că dezvăluirea prețurilor din contractele de subcontractare este de natură a încălca secretul comercial, fiind de natură a cauza, atât ...., cât și subcontractorilor, grave prejudicii, contestatorul consideră că o astfel de dezvăluire nu ar aduce niciun plus de valoare autorității contractante, motiv pentru care argumentele acesteia referitoare la necesitatea cunoașterii prețurilor ofertate de subcontractanți urmează a fi cenzurate de către CNSC.

C. Autoritatea contractantă a interpretat în mod greșit dispozițiile art. 96 din HG nr. 925/2006. Măsura decontării serviciilor prestate la nivelul prețurilor unitare din contractele încheiate cu subcontractanții este nelegală.

Referitor la aceste susțineri, contestatorul precizează că subcontractarea este facilitată de lege ofertanților de a îndeplini o parte din obligațiile asumate prin contractul de achiziție publică sau o parte din proiect prin intermediul unui terț numit subcontractant, în cazul în care oferta sa va fi declarată câștigătoare de către autoritatea contractantă, raporturile juridice ale ofertanților cu subcontractanții fiind diferite ca natură juridică și reglementare de raporturile juridice stabilite între aceiași ofertanți și autoritatea contractantă.

Mai menționează că, pentru a proteja interesele autorității contractante, legiuitorul a stabilit în sarcina ofertanților obligația de a indica în cuprinsul ofertei partea / părțile din contract care urmează a fi subcontractate, autoritatea contractantă având, la rândul său, obligația, conform art. 213 alin. (2) lit. i) din OUG nr. 34/2006 de a le menționa

în raportul procedurii, împreună cu denumirea/numele subcontractanților desemnați.

Contestatorul arată că din analiza dispozițiilor art. 45 din același act normativ, rezultă că, ceea ce interesează și ar trebui să intereseze autoritatea contractantă sunt strict informațiile care permit identificarea părților din contract care urmează a fi subcontractate și datele de recunoaștere ale subcontractanților propuși și nicidecum prețul ofertat de către subcontractant și negociat cu ofertantul în condițiile de economiei de piață, apreciind totodată că prevederile anterior invocate stabilesc premisele interpretării dispozițiilor art. 96 alin. (1) din HG nr. 925/2006, conform cărora „în cazul în care părți din contractul de achiziție publică urmează să se îndeplinească de unul sau mai mulți subcontractanți, autoritatea contractantă are obligația de a solicita, la încheierea contractului de achiziție publică respectiv, prezentarea contractelor încheiate între viitorul contractant și subcontractanții nominalizați în ofertă. Contractele prezentate trebuie să fie în concordanță cu oferta și se vor constitui în anexe la contractul de achiziție publică”

Astfel, având în vedere că cele două dispoziții urmează a fi aplicate și interpretate în mod corelat, contestatorul menționează că, din analiza celor două texte anterior citate, se ridică, în mod necesar următoarea întrebare: „Ce semnificație are sintagma <în concordanță>?”. În acest sens, consideră necesară întoarcerea la dispozițiile art. 45 din OUG nr. 34/2006 care prevăd care sunt datele referitoare la subcontractanți pe care ofertanții trebuie să le furnizeze autorității contractante, respectiv: (a) informații cu privire la partea din contract ce urmează a fi subcontractată și (b) informații care permit identificarea subcontractanților, subliniind faptul că niciunde nu se vorbește despre dezavuarea prețului ofertat de către subcontractanți diverșilor operatori economici interesați să participe la proceduri de achiziție publică.

În concluzie, în sensul dispozițiilor art. 96 alin. (1) din HG nr. 925/2006, contestatorul apreciază că sintagma „în concordanță” impune ca datele referitoare la partea din contract ce urmează a fi subcontractată și datele de recunoaștere a subcontractanților înscrise în ofertă sau comunicate autorității contractante, să fie aceleași cu informațiile cuprinse în contractul încheiat cu subcontractantul respectiv. Astfel, arată că, dacă în ofertă s-a prevăzut posibilitatea subcontractării unei anumite categorii de lucrări, despre aceasta făcându-se mențiune în raportul procedurii, în contractul de subcontractare nu se poate subcontracta execuția unei alte categorii de lucrări diferite de cea menționată în ofertă, în acest sens urmând să fie interpretate dispozițiile art. 96 din HG nr. 925/2006 și nu în sensul în care autoritatea contractantă ar avea posibilitatea de a verifica și, eventual, cenzura componenta financiară a unui contract de subcontractare, ori a limita decontarea prețului Contractului la nivelul prețului ofertat de către subcontractant, situație care ar conduce la

distorsionarea concurenței și la lipsirea de substanță a scopului înființării unei societăți comerciale (*i.e.* obținerea de profit).

În fine, contestatorul precizează că, în practică, este de notorietate faptul că acordurile de subcontractare trebuie să fie încheiate în concordanță cu oferta depusă, deoarece vor constitui anexe la contractul de achiziție publică, iar cel care are interes să transpună în acordurile de subcontractare dispozițiile contractului de achiziție publică încheiat cu autoritatea contractantă este însuși ofertantul desemnat câștigător, întrucât, așa cum prevede în mod expres art. 46 alin. (1) din OUG nr. 34/2006 subcontractarea este doar o facilitate acordată ofertantului, care nu atenuează, însă, în niciun fel răspunderea contractuală a acestuia față de autoritatea contractantă.

Mai mult, arată că autoritatea contractantă nu are raporturi juridice directe cu subcontractantul, ofertantul declarat câștigător fiind răspunzător atât pentru faptele proprii, cât și pentru cele ale subcontractanților desemnați de el, însă numai din perspectiva executării efective a obiectului contractului, iar nu din perspectiva prețurilor propuse pentru subcontractare. În aceste condiții, ofertantul are tot interesul ca prevederile acordului de subcontractare referitoare la modul de îndeplinire a obligațiilor și, mai ales, la răspunderea pentru prejudicii, să fie identice sau chiar mai severe pentru subcontractant decât cele corespondente existente în contractul de achiziție publică.

De asemenea, contestatorul susține ca fiind evident faptul că prețul ofertat de subcontractant, care este distinct de prețul ofertei, fiind supus negocierilor între părți, nu trebuie să fie în concordanță cu prețul ofertei, deoarece ceea ce interesează autoritatea contractantă în prezenta procedură este prețul ofertelor (propunerea financiară), prin raportare la care va fi stabilită oferta câștigătoare, conform criteriului de atribuire „prețul cel mai scăzut”. Ofertantul nu transmite autorității contractante oferta subcontractanților, ci propria ofertă care va fi supusă analizei comisiei de evaluare, iar oferta operatorului economic desemnat câștigător dă naștere atât la drepturi cât și la obligații, dintre care esențiale sunt: (a) obligația ofertantului desemnat câștigător cu care a fost încheiat contractul de a executa obiectul acestuia și (b) obligația corelativă a autorității contractante de a plăti acestuia prețul ofertat în propunerea financiară care, conform art. 95 alin. (1) lit. b) din HG nr. 925/2006 devine anexă la contract.

Potrivit susținerilor contestatorului, din interpretarea coroborată a următoarelor dispoziții legale: (a) art. 204 alin. (1) din OUG nr. 34/2006 care prevăd că autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare, pe baza propunerilor tehnice și financiare cuprinse în respectiva ofertă; (b) art. 171 din OUG nr. 34/2006 care prevăd că oferta are caracter obligatoriu, din punctul de vedere al conținutului, pe toată perioada de valabilitate stabilită de către

autoritatea contractantă și (c) art. 95 alin. (1) lit. b) din HG nr. 925/2006, rezultă că propunerea financiară, care devine anexă la contract, are caracter obligatoriu și nu poate fi modificată. Or, prin încercarea autorității contractante de limita decontarea prețului la nivelul prețurilor prevăzute în contractele de subcontractare, s-ar ajunge tocmai în situația de modificare nepermisă a propunerii financiare și, deci, a clauzelor obligatorii ale Contractului.

În continuarea dezvoltării raționamentului eronat care pornește de la premisa că sintagma „*în concordanță*” echivalează cu sintagma „*identic*” și s-ar aplica și cu privire la prețul subcontractării, autoritatea contractantă susține, în Punctul de vedere, că .... ar recunoaște că va subcontracta părți din Contract cu nerespectarea dispozițiilor art. 96 din HG nr. 925/2006. Referitor la acest aspect, contestatorul menționează că prețul subcontractării nu poate face obiectul analizei / cenzurii / verificării de către autoritatea contractantă, câtă vreme ceea ce contează este prețul ofertei / propunerea financiară. Chiar dacă diferitele prețuri, pe care operatorii economici ofertanți le obțin de la subcontractori, ori alte entități implicate, au o influență indirectă și se reflectă în prețul total al ofertei financiare, contestatorul arată că tocmai datorită acestor prețuri diferite și negociate este promovată concurența și, în consecință, autoritatea contractantă are posibilitatea de a încheia Contractul în condițiile financiare pe care le consideră cele mai avantajoase, iar operatorul economic, funcție de negocierile purtate și prețurile obținute, de a obține profit.

În final, în legătură cu caracterul ferm al contractului, contestatorul precizează că susținerile autorității contractante nu pot fi primite, având în vedere că acesta nu se apreciază prin raportare la prețurile din contractele de subcontractare și nici nu are în vedere situația în care ofertantul nu își îndeplinește obligațiile decurgând din contract, caz în care este ținut răspunzător față de autoritatea contractantă. Astfel, menționează că autoritatea contractantă are obligația ca, pentru serviciile / lucrările contractate / bunurile achiziționate să achite ofertantului cu care a semnat contractul, prețul ofertat de acesta, prețurile primite de acesta de la proprii subcontractanți neavând nicio relevanță pentru îndeplinirea de către autoritatea contractantă a obligației sale principale, respectiv aceea de a achita prețul contractului. În cauză, contestatorul subliniază faptul că prețul contractului este prețul ofertat de către operatorul economic desemnat câștigător prin propunerea financiară și nicidecum prețul obținut de acesta de la terți cu care încheie contracte de subcontractare.

În concluzie, contestatorul învederează faptul că autoritatea contractantă va fi întotdeauna obligată să achite prețul ofertat de operatorul economic cu care a încheiat contractul, independent de prețurile obținute de acesta prin contractele de subcontractare.

Analizând susținerile părților și documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarele:

... a inițiat procedura de atribuire a contractului de achiziție publică de furnizare, prin „licitație deschisă” cu fază finală de licitație electronică, având ca obiect: „Retehnologizarea stației electrice 400/220/110/20 kV ....”, coduri CPV 31682540-7, 45232220-0, 45232221-7, 71356200-0 și 71630000-3. În acest sens, a elaborat documentația de atribuire aferentă și a publicat, în SEAP, anunțul de participare nr. .../..., criteriul de atribuire stabilit fiind „prețul cel mai scăzut”.

Împotriva clarificării nr. 33017/04.11.2013... referitoare la conținutul proiectului de contract, parte a documentației de atribuire, ... a depus contestația care formează obiectul dosarului nr..../2013.

Prin decizia nr. ... Consiliul a respins ca rămasă fără obiect cererea de suspendare a procedurii formulată de ....

În ceea ce privește fondul contestației, analizând susținerile părților, coroborate cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei și având în vedere dispozițiile legale în materie, Consiliul urmează să admită contestația ... pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Consiliul reține faptul că ... critică modificarea unei clauze contractuale din proiectul de contractul de achiziție publică prin clarificarea nr. 33017/04.11.2013, în sensul că prin respectiva clarificare autoritatea contractantă face următoarele modificări: „**10.2(1)** *La data semnării contractului, Furnizorul va prezenta contractele încheiate cu subcontractanții desemnați din care să rezulte cu exactitate prețul subcontractării.*

In cazul in care prețurile unitare din contractele cu subcontractanții desemnați sunt mai mici decât prețurile unitare din oferta financiară (Contractul încheiat de Furnizor cu Achizitorul) decontarea se va face la nivelul prețurilor unitare din contractele cu subcontractanții.”

Potrivit dispozițiilor art. 45 din O.U.G. nr.34/2006, cu modificările și completările ulterioare, „(1) *Fără a i se diminua răspunderea în ceea ce privește modul de îndeplinire a viitorului contract de achiziție publică, ofertantul are dreptul de a include în propunerea tehnică posibilitatea de a subcontracta o parte din contractul respectiv.*

(2) *În cazul în care autoritatea contractantă solicită, ofertantul are obligația de a preciza partea/părțile din contract pe care urmează să le subcontracteze și datele de recunoaștere ale subcontractanților propuși.*

Potrivit dispozițiilor art.96 din HG nr.925/2006, cu modificările și completările ulterioare, „(1) *În cazul în care părți din contractul de achiziție publică urmează să se îndeplinească de unul sau mai mulți subcontractanți, autoritatea contractantă are obligația de a solicita, la încheierea contractului de achiziție publică respectiv, prezentarea contractelor încheiate între viitorul contractant și subcontractanții*

nominalizați în ofertă. Contractele prezentate trebuie să fie în concordanță cu oferta și se vor constitui în anexe la contractul de achiziție publică.

(2) Pe parcursul derulării contractului, contractantul nu are dreptul de a înlocui subcontractanții nominalizați în ofertă fără acceptul autorității contractante, iar eventuala înlocuire a acestora nu trebuie să conducă la modificarea propunerii tehnice sau financiare inițiale.”

Având în vedere dispozițiile legale în materia achizițiilor publice mai sus reținute, Consiliul constată faptul că legiuitorul a permis oricărui ofertant să includă în propunerea tehnică posibilitatea de a subcontracta o parte din contractul de achiziție publică, fără ca această subcontractare să-i diminueze răspunderea în ceea ce privește modul de îndeplinire a viitorului contract.

Totodată, Consiliul reține și faptul că, potrivit dispozițiilor art.204 alin.(1) din O.U.G. nr.34/2006, cu modificările și completările ulterioare, „autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare, pe baza propunerilor tehnice și financiare cuprinse în respectiva ofertă.”

Cu alte cuvinte, autoritatea contractantă încheie un contract de achiziție publică cu ofertantul care, depunând o ofertă admisibilă, a fost desemnat ca fiind câștigător al procedurii, potrivit criteriului de atribuire stabilit în documentația de atribuire. Ori, oferta depusă conține prețurile ofertate de către operatorul economic ofertant la procedura de atribuire, iar nu prețurile subcontractanților săi care, deși nominalizați, nu sunt ei înșiși ofertanți ci doar parte din oferta depusă de operatorul economic. Răspunderea ofertantului față de autoritatea contractantă include și activitățile prestate de către subcontractanți din perspectiva executării efective a obiectului contractului, în condițiile și modalitățile stabilite în oferta desemnată ca fiind câștigătoare a procedurii de achiziție publică de către autoritatea contractantă, ofertă ce respectă conținutul documentației de atribuire.

Este adevărat că, la încheierea contractului, autoritatea contractantă are obligația să solicite ofertantului câștigător prezentarea contractelor încheiate cu eventualii subcontractanți și să verifice concordanța acestora cu cele prezentate în ofertă, însă această verificare presupune, în opinia Consiliului, având în vedere dispozițiile legale în materie, corelarea părții/părților ce au fost declarate a fi subcontractate și datele de identificare ale subcontractanților din ofertă cu contractele prezentate la momentul încheierii contractului de achiziție publică.

În conformitate cu dispozițiile art. 13 alin.(1) din HG nr.925/2006, cu modificările și completările ulterioare „În cazul în care criteriul utilizat este "prețul cel mai scăzut", astfel cum este prevăzut la art. 198 alin. (1) lit. b) din ordonanța de urgență, stabilirea ofertei câștigătoare

se realizează numai prin compararea prețurilor prezentate în cadrul ofertelor admisibile, fără să fie cuantificate alte elemente de natură tehnică sau alte avantaje care rezultă din modul de îndeplinire a contractului de către operatorii economici participanți la procedura de atribuire.

Prin urmare, desemnarea unei oferte câștigătoare în aplicarea criteriului de atribuire „prețul cel mai scăzut” are drept consecință, în opinia Consiliului, încheierea contractului de achiziție publică la prețul ofertat în propunerea financiară a ofertantului, și nu la prețurile menționate de eventualii subcontractanți. De reținut este și faptul că participarea financiară a ofertantului față de partea/părțile contractului care urmează a fi executată/executate de subcontractanți se cuantifică și în cheltuieli indirecte (control/supervizare), cheltuieli care nu sunt incluse în valoarea contractului încheiat cu subcontractanții, ci aparțin ofertantului.

În consecință, în aprecierea Consiliului, în speță apar ca fiind întemeiate susținerile contestatorului ... potrivit cărora prețul pentru un anumit element al ofertei declarat de subcontractant, care este distinct de prețul ofertei, fiind supus negocierilor între părți, nu trebuie să fie în concordanță cu prețul din ofertă, deoarece ceea ce interesează autoritatea contractantă este propunerea financiară, prin raportare la care va fi stabilită oferta câștigătoare, conform criteriului de atribuire „prețul cel mai scăzut”. Ofertantul nu transmite autorității contractante ofertele de preț ale subcontractanților, ci propria ofertă care va fi supusă analizei comisiei de evaluare, iar oferta operatorului economic desemnat câștigător dă naștere atât la drepturi cât și la obligații, dintre care esențiale sunt: (a) obligația ofertantului desemnat câștigător cu care a fost încheiat contractul de a executa obiectul acestuia și (b) obligația corelativă a autorității contractante de a plăti acestuia prețul ofertat în propunerea financiară care, conform art. 95 alin.(1) lit. b) din HG nr. 925/2006 devine anexă la contract.

Drept urmare, Consiliul reține faptul că adresa de clarificări nr. 33017/04.11.2013 publicată de autoritatea contractantă în SEAP în data de 04.11.2013 se impune a fi eliminată, eliminare ce va avea ca și consecință menținerea clauzei contractuale așa cum a fost stabilită în modelul de contract publicat în SEAP în data de 29.08.2013, conform anunțului de participare nr. ... și documentației de atribuire aferente acestuia.

Pentru considerentele anterior expuse Consiliul va admite contestația formulată de către ... în contradictoriu cu ... și va dispune eliminarea clarificării nr. 33017/04.11.2013 publicată de autoritatea contractantă în SEAP în data de 04.11.2013, va menține clauza contractuală nr.10.2(1) așa cum a fost stabilită în modelul de contract publicat în SEAP în data de 29.08.2013, atașat anunțului de participare nr. ... și documentației de atribuire aferente acestuia.

De asemenea, Consiliul va dispune continuarea procedurii de atribuire prin publicarea acestei modificări în SEAP și stabilirea unei noi date de depunere a ofertelor(minim 10 zile de la data publicării modificării în SEAP).

PREȘEDINTE COMPLET

...

MEMBRU COMPLET

...

MEMBRU COMPLET

...

.....